

Παναγία ή Αρβανίτισσα

Γέρον Νεκτάριος Μοναχός
Ιερά Καλύβη Αγίας Τριάδος
63086 ΚΑΡΥΑΙ Τ.Θ. 107
Άγιον Όρος
13/26 -07 - 2006
Σύναξις Αρχαγγέλου Γαβριήλ

Πρός

**Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν
κ.κ. Διονύσιον.**

Σεβασμιώτατε κ.κ. Διονύσιε βαθυσεβάστως προσκυνῶ κατασπαζόμενος τὴν δεξιάν σας.

Μία ἐκπληκτικὰ εὐχάριστη εἶδηση ἔφθασε σὺν ἀκοές μας ἐδῶ στὸ Ἅγιον Όρος καὶ ἀνέπαυσε τὶς καρδιές μας ἀπὸ τὸ μεγάλο Νησιὶ τῆς Μητροπόλεως, τὴν ὡραία Χίο. Κεντρικὸ πρόσωπο τῆς εὐχάριστης εἰδήσεως εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν οἱ τίμιοι Χριστιανοὶ τῆς Χίου, πού τὴν τιμοῦν, ἡ «Παναγία ἢ Αρβανίτισσα».

Τὸ πρῶτο συναξάρι (ἔσωκλείω) ἔφθασε στὸ Ἅγιον Όρος (στὴν παραπάνω ἀναφερομένη καλύβη), τὸν Μάρτιο τοῦ 2006 γραμμένο ἀπὸ μίαν ἐκλεκτὴ προσωπικότητα τοῦ Νησιοῦ, τὸν Κύριο Σταμάτη Κάραματση. Συνοδεύεται ἀπὸ μερικὲς δεκάδες φωτογραφιῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως - Παναγία Αρβανίτισσα, τοῦ ἐγγύς περιβάλλοντος χώρου, καθὼς καὶ τοῦ εὐρύτερου χώρου τῶν λόφων καὶ βουνῶν. Λόφοι καὶ βουνοὶ στοὺς ὁποίους ἐθεάθη πολλὰς φορὰς αἰσθητῶς ἀπὸ τοὺς ποιμένες τῆς περιοχῆς τῶν Καρυῶν τῆς Χίου ἢ Ὑπεραγία Θεοτόκος νὰ βαδίζη, ἐνδεδυμένη τὴν παραδοσιακὴ Αρβανίτικη ἐνδυμασία τῆς Αρβανίτισσης μητέρας.

Κατανοοῦμε ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ περιγραφή τοῦ Συναξαρίου, ὅτι ἡ Παναγία ἢ Αρβανίτισσα, εἶναι «μυστικά» συνδεδεμένη ἱστορικὰ καὶ πνευματικὰ, μὲ τὴν πόλιν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Θ΄ Μονομάχος (1042-1054) ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπέστειλε τοὺς καλλίτερους πετράδες (οἱ ὅποιοι ἔλκουν τὴν καταγωγή τους ἀπὸ τὴν Βόρεια Ἡπειρο γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζονται «Αρβανίται»), καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὑλικά γιὰ νὰ κτισθῇ ἡ Ἱερά νέα Μονὴ τῆς Χίου. Οἱ πετράδες αὐτοί, μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἱερᾶς Νέας Μονῆς παρέμειναν στὸ Νησιὶ καὶ ἔγιναν μόνιμοι κάτοικοί του. Οἱ ποιμένες τῶν ὄρεινῶν τῶν Καρυῶν τῆς Χίου, ὅπως μας ἐξιστορεῖται στὸ Συναξάρι εἶναι ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν πετράδων. Ἔτσι ἐξηγεῖται γιὰ τὴν οἱ ποιμένες ἀνεγνώρισαν πολὺ εὐκολὰ στὴν ἐνδυμασία τῆς Παναγίας μας, τὴν ἐνδυμασία τῶν μητέρων των, καὶ τὴν ὀνόμασαν «ΑΡΒΑΝΙΤΙΣΣΑ.»

Πρὶν σας ἀναφέρω ἓνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τὶς ἐπιστολὰς πού ἔχω λάβει ἀπὸ ἔντιμες Χριστιανὲς τῆς Χίου, μὲ περιγραφὰς ἐμφανίσεων καὶ θαυμάτων τῆς Παναγίας τῆς Αρβανίτισσης, ἐπιτρέψατέ μου νὰ παραθέσω λίγες γραμμὲς ἀπὸ τὸ Συναξάρι τῶν Νεομαρτύρων τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καθὼς καὶ νὰ σὰς κάνω γνωστὴ μίαν προφητεία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ πού σηματοδοτεῖ τὴν ἐποχὴ μας ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ συνδεθῇ μὲ τὸ συναξάρι.

Ἡ Ἑλληνικότητα τῶν Αρβανιτῶν

Ἐσωκλείω πρὸς τοῦτο, σὲ φωτοτυπία τὸν πρωτότυπο βίον τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀπὸ τὸ Συναξάρι τῶν Νεομαρτύρων τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου. Ἔτος ἐκδόσεως 1799. Στὴν σελίδα 232 γράφει, «... ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας μετέβη εἰς τὸ

ἀντίπεραν μέρος τῆς Στερεᾶς, ἤγουν τῆς Ἀρβανιτίας ὀνομαζόμενον Ἅγιοι Σαράντα, καὶ ἐκεῖ ἐδίδασκε τοὺς Χριστιανούς». Οἱ Ἅγιοι Σαράντα εὐρίσκονται ὡς εἶναι γνωστὸ στὴν Βόρειο Ἥπειρο, πού ἐκείνους τοὺς καιροὺς ὠνομάζετο «Ἀρβανιτία». Ἐξ' οὗ καὶ «Ἀρβανίται». Στὴν σελίδα 233 γράφει. «Ἐνήργησε δὲ ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀλβανιτίαν, ὁμοίως καὶ εἰς ἄλλους τόπους τοιαῦτα θαυμάσια...» Ἄλλος ὄρος λοιπὸν ἢ «Ἀλβανιτία», διάφορος ἀπὸ τὸν προηγούμενον ἀναφερόμενον ὡς «Ἀρβανιτία», πού σήμερα ὀνομάζουμε Βόρειο Ἥπειρο.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον διαφορετικοὶ οἱ τόποι, ἀλλὰ καὶ τὰ φρονήματα. Ἡ Παναγία μας ἢ Ἀρβανίτισσα δὲν ἔκανε λάθος, ἐγνώριζε μὲ σαφήνεια ἢ πάνσοφος ποίου λαοῦ τὰ φρονήματα τὴν εὐαρεστοῦν, καὶ ἐκείνου τοῦ λαοῦ ἐφόρεσε τὴν ἐνδυμασία. Ἐνας Ἁγιορείτης μοναχὸς (τὸ ὄνομά του θὰ ἀποκαλυφθῆ ὅταν τὰ γεγονότα θὰ δεῖξουν) εἶπε, προεφήτευσε; «Ἡ Παναγία ἢ Ἀρβανίτισσα φύλαξε τοὺς πετράδες τῆς, γιὰ νὰ ἀνοικοδομήσουν τὴν Πόλη τῆς μετὰ τὸν μέγало πόλεμο καὶ τὴν καταστροφή».

Εἶναι σαφές, μετὰ τὰ παραπάνω περιγραφέντα, ἀκόμα καὶ σὲ μία μέτρια διάνοια, ὅτι δὲν μπορεῖ οἱ Ἀρβανίται καὶ οἱ Ἀλβανοὶ νὰ εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό. Ὑπάρχουν ὅμως ἐκδότες καὶ συγγραφεῖς, μὲ διάνοια κάτω τοῦ μετρίου, ἢ μὲ δολιότητα ὑπὲρ τὸ μέτρον, πού ταυτίζουν τὰ νοήματα καὶ προκαλοῦν σχίσμα στὴν συνοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, μὲ ἀποτέλεσμα καὶ τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ ἐπηρεάζονται (νὰ ἀλλοιώνονται), ὅταν τὰ Ἱστορικὰ γεγονότα διαστρέφονται. (Βλέπε πατέρα Ἰωάννη Ρωμανίδη).

Ἡ προφητεία τοῦ Ἀγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Πρόκειται γιὰ μία προφητεία πού ἐγίνε στὴν Χαλκιδική, καὶ ἀπαντᾷ στὸ ἐρώτημα «πότε θὰ ἔρθουν τὰ χρόνια τῶν γεγονότων τῆς πόλης;». Ἀπάντησε: 1ον. «Ὅταν ἐνωθῶν τὰ χωριά», καὶ 2ον «Ὅταν ὁ Κραβασαράς στὸν Ἄθωνα θὰ ἀνθήσῃ». Ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ κείμενο πού ἐσωκλείω, ἀπὸ τὴν συλλογὴ προφητειῶν τοῦ Λεοντίου μοναχοῦ του Διονυσιάτου, καὶ οἱ δυὸ παραπάνω ἀναφερόμενοι ὄροι ἔχουν πραγματοποιηθῆ. Ἄρα ὁ καιρὸς εἶναι κοντὰ Σεβασμιώτατε.

Ἡ Νῆσος Χίος Θεία Ἐπιλογή;

Ἡ Νῆσος Χίος εὐρίσκεται στὸ ἄριστο γεωγραφικὸ πλάτος, ἐπιλεγμένη ἀπὸ τὴν πάνσοφο Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ εὐλογῆ τις χειμαζόμενες Ἐκκλησίες τῆς Ανατολῆς, Ἐφέσου, Σμύρνης, Περγάμου, Θυατείρων κ.λ.π., τὰ στενὰ καὶ τὴν πόλιν πρὸς Βορρᾶ, καὶ τὸ ἀρχιεπάλγος πρὸς Δυσμᾶς καὶ Νότο. Ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Γλυκυτάτης Μαριάμ.

Ἄν Σεβασμιώτατε, ἐδοξολογεῖτο στὴν Χίο ἢ Παναγία ἢ Ἀρβανίτισσα, ὅπως δοξολογοῦνται στὴν Χίο, ἢ Παναγία ἢ Μυρτιδιώτισσα, ἢ Παναγία ἢ Πλακιδιώτισσα, καὶ ἢ Παναγία ἢ Βοήθεια, ἢ Παναγία ἢ Ἀρβανίτισσα δὲν θὰ ἀπεμακρύνετο, ἴσως δυσαρεστημένη ἀπὸ τὸ Νησί, θὰ γνωρίζαμε καὶ ἐμεῖς στὸ Ἅγιον Ὅρος, καὶ ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸν παρακλητικὸ κανόνα, τὰ ἐγκώμια καὶ τοὺς Χαιρετισμούς, πού θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι γραμμένα πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας μας πολλὰ δεκαετίες πρὶν, καὶ ἢ Παναγία μας θὰ ἦταν χαρούμενη καὶ δοξολογούμενη ἀπὸ ὅλα τὰ τέκνα τῆς.

Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς θὰ εἶχαν προβάλλει τὴν σχέσιν τῆς Παναγίας Ἀρβανιτίσσης - Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅλα θὰ εἶχαν μία ἄλλη ροὴ καὶ ποιότητα. Μὲ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς καὶ εἰδικὰ τοὺς Ἕλληνες νὰ ἀναμένουμε συνειδητὰ καὶ ἐν ἐγρηγόρσει τὰ γεγονότα, καὶ τὴν πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας νὰ ἔχη μία σαφῆ ἀπόδειξη τῶν ἄμεσα νὰ συμβοῦν γεγονότων, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τις ἄριστες γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας πολιτικὲς ἀποφάσεις, προσευχομένη (ἢ πολιτικὴ ἡγεσία), μαζὶ μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα στοὺς Ὁρθοδόξους Ἱερούς Ναοὺς. Αὐτὸ φαίνεται νὰ εἶναι ἓνα ἄριστο παράδειγμα ἐθνικῆς συνοχῆς, ἢ ἀκόμα καλλίτερα, αὐτὴ φαίνεται νὰ εἶναι ἢ ἐκδιωχθεῖσα ἀπὸ τὸ νεοελληνικὸ κράτος (ἀλλὰ

ἀναζητούμενη ἀπὸ τοὺς σὼφρονας Ἑλληνας) «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ». (Ἀγαθὸ πόθο ἐκφράζω).

Σταχυλογήματα ἐπιστολῶν Χίων Χριστιανῶν.

Οἱ ἐπιστολές τῶρα τῶν τιμίων Χριστιανῶν τῆς Χίου Σεβασμιώτατε, ξεχειλίζουν ἀπὸ τὶς καρδιακές ἐκλάμπεις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ στὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας Παναγία τὴν Ἀρβανίτισσα. Ὅσοι τὶς διαβάσαμε συγκινηθήκαμε, καὶ θέλαμε νὰ τὶς ξαναδιαβάσουμε. Ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη, τὸ δέος στὴν Παναγία μας, ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ καθαρότητα τῆς καρδίας των, εἶναι ἰδιώματα στὰ ὁποῖα γνωρίζουμε πολὺ καλὰ ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον συγκατοικεῖ. Εὐχόμεσθε νὰ πᾶνε ὅλες στὸν παράδεισο.

Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τῆς κυρίας Α. Δ. Ἀντριώτου ἀπὸ Καρυές Χίου, γραμμένη τὸν Ἰούνιο τοῦ 2006:

α) Ὁ πατέρας μου ἦταν βοσκός. Εἴμαστε 6 ἀδελφία, ἐγὼ εἶμαι ἡ μεγαλύτερη. Τὴν βλέπαμε τὴν Μεγαλόχαρη πάνω στὰ βουνὰ νὰ γυρίζει συνέχεια, μιὰ κοπέλλα πανύψηλη, ἀδύνατη καὶ πεντάμορφη. Αὐτὰ τὰ βουνὰ, ἔχουν ἀγίασει Γέροντα. Μέρα νύχτα τὰ γύριζε, δὲν ξέραμε τὸ γιατί...

β) Μιὰ φορὰ ἀκούσαμε τὴν καμπάνα νὰ κτυπᾷ πάρα πολὺ δυνατὰ, καὶ μᾶς λέει ἡ μητέρα μου... πάρετε τὸ κλειδὶ καὶ πηγαίνατε νὰ ἀνάψετε τὸ καντήλι...

γ) Ἀνεβαίνω ποῦχες πεζούλα ἀπέξω, νὰ δῶ ἀπὸ τὸ παραθυράκι ποῖοι εἶναι μέσα καὶ ψάλουν καὶ βλέπω μία γυναῖκα ψηλὴ καὶ λυγερὴ καὶ φοροῦσε κατακόκκινα τσαρούχια ποὺ φοροῦν οἱ τσολιάδες...

δ) Ἡ γιαγιά μου μᾶς ἔλεγε, τὴν ἔβλεπε συχνὰ μέσα στὴν αὐλὴ ποῦχει περιβολάκι ἀπὸ τριανταφυλλίες του γλυκοῦ, βυσσινιές, ἀμπέλια, ἔχει ἀπὸ ὅλα. Καὶ πάνω σὲ ἕνα μικρὸ ὑψωματάκι πάνω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἐκεῖ τὴν ἔβλεπαν συνέχεια νὰ κάθεται, κι ἔχουν φτιάξει προσκυνητᾶρι...

Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τῆς Κυρίας Μ. Κικιλῆ στὶς Καρυές, γραμμένη τὸν Ἰούνιο τοῦ 2006

α) Θέλω νὰ σᾶς γράψω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειρὰ μου, γιατί τὴν εἶχε δεῖ ὁ ἄντρας μου στὴ θέση Βίλλα. Ἐκεῖ κοντὰ ἦταν ἡ στάνη μας σ' ἕνα ὑψωματάκι. Ἦταν 11 ἡ ὥρα τὸ μεσημέρι, καὶ βλέπει μία γυναῖκα μὲ τὰ κατάμαυρα, ψηλὴ, πολὺ ἀδύνατη καὶ πανέμορφη, τὸ προσωπάκι τῆς πολὺ λεπτὸ, καὶ περνάει μπροστὰ του...

β) ... Ὅταν ἔφτασε πάνω ἀπὸ τὸ ἀγίασμα, ὅπου ἐκεῖ εἶναι μέχρι σήμερα τὸ ἀγιοκλημα, ἀκριβῶς ἐκεῖ χάθηκε λὲς καὶ χώνεψε μέσα στὸ ἀγιοκλημα. Τότε κατάλαβε ὅτι ἦταν ἡ Παναγία, καὶ κατέβηκε, προσκύνησε καὶ ἔφυγε τρομαγμένος...

Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τῆς Κυρίας Δέσποινας Ἰ. Καράπουρνου - Τσαμπαρλή. Καρυές Χίος. Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι 5 σελίδες γεμάτες οὐρανό.

... καὶ γιὰ τὸ ὄνομα Ἀρβανίτισσα τὸ πῆρε πάλιν ἀπὸ Ἑλληνας ποὺ τοὺς κληρονομήσαν οἱ Τοῦρκοι. Κατέβαιναν κληρονομημένοι, εἶδαν τὴν Ἐκκλησία καὶ εἶπαν «Παναγία μου γίνε Ἀρβανίτισσα καὶ σῶσε μας »...

Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τῆς Κυρίας Δήμητρας Δ. Κρητικοῦ. Καρυές Χίος. Γραμμένη τὸν Ἰούνιο τοῦ 2006.

α) Μὰ τὸ 1912 ποὺ ἐλευθερώθηκε τὸ Νησί, στὶς 11 Νοεμβρίου, ἡμέρα τῶν Ἁγίων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου ἐκεῖ πάνω εἶχαν πάει (οἱ τοῦρκοι) καὶ μαχαίρωσαν τί εἰκόνες, θάψανε τοὺς θησαυροὺς τους στὴ γῆ, τοὺς πέταξαν στὶς χαράδρες καὶ μετὰ ἡ Μεγαλόχαρη τοὺς ὀνειρέυε (τοὺς χωρικούς) καὶ μάλιστα μιὰ οἰκογένεια, εἶχε βρεῖ πολὺ χρῆμα σύμφωνα μὲ τὶς ὑποδείξεις τῆς Ἀρβανίτισσης πάντα. Αὐτὴ ἡ οἰκογένεια εἶχε μόνο 10 παιδιά στὴ ζωὴ, καὶ δὲν ξέρω καὶ πόσα πέθαναν ἀπὸ ἀρρώστιες ἢ κακουχίες, καὶ συνέχεια αὐτὴ τὴν οἰκογένεια βοηθοῦσε. Περπατοῦσανε στὰ βουνὰ καὶ βρῖσκανε τὰ φλουριά μπροστὰ τους. Εἶναι ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Καράπουρνου γιὰ νὰ μιλήσουμε συγκεκριμένα καὶ ἀληθινὰ.

β) Σχετικὰ μὲ τὴν παλαιὰ συνήθεια τῶν ποιμένων νὰ βράζουν γάλα καὶ νὰ τὸ προσφέρουν στοὺς προσκυνητές. Μάλιστα ἐδῶ θὰ σᾶς ἀναφέρω κι ἕνα θαῦμα τῆς Μεγαλόχαρης. Τότε 1947-50 ἦταν σὲ ἔξαρση μιὰ νόσος ποὺ λεγόταν «ψώρα» ἂν ἔχετε

ἀκούσει. Καὶ τώρα μπορεῖ νὰ κυκλοφορῇ σὲ ὀλιγάριθμα ἄτομα ἢ ψωρίασις, ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἀντίδραση φαρμάκων, ἀλλὰ τότε ἦταν σὲ μορφή ἐπιδημίας. Πῆγαν νὰ προσκυνήσουν στὴ χάρη τῆς οἱ ἄρρωστοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι κι ἤπιαν καὶ ἓνα κύπελο γάλα, καὶ ἔφυγε ἡ ψωρίαση. Ἐγίναν καλὰ, κι ἀπὸ τότε καὶ αὐτοὶ ποὺ δὲν πίνουν γάλα, κι αὐτοὶ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ πᾶνε νὰ προσκυνήσουν, λένε ἐνῶ εἶναι στὸ σπίτι τους, «σήμερα πρέπει νὰ πιοῦμε γάλα εἶναι τῆς Ἀρβανίτισσας, νὰ μὴ μας πιάση ἡ ψώρα».

γ) Ἐπίσης, ὅσο γιὰ τὸ ὄνομα (Ἀρβανίτισσα), διάβασα πού σας ἔγραψε (ἡ κυρία Δ. Ἰ. Καραπούρνου-Τσαμπαρλῆ), ὅτι ὁ κόσμος τότε ποὺ τοὺς κυνηγοῦσαν οἱ Τοῦρκοι κι εἶχαν μαζευτεῖ ἐκεῖ στὸ ἐκκλησάκι, λέγανε. « Καλὲ Παναγία μου, γίνε Ἀρβανίτισσα καὶ πολέμησέ τους». Ἐπομένως, ἐννοοῦσαν πολὺ καλὰ τὴν ἀρβανίτικα οἰκογένεια καὶ τοὺς πολεμιστές. Καὶ λὲς καὶ ἦταν οἱ οὐρανοὶ ἀνοιχτοὶ καὶ ἀκούστηκε ἡ προσευχὴ τους. Οἱ Τοῦρκοι ἄλλαξαν πορεία. Δὲν πῆγαν πρὸς τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἀρβανίτισσας, καὶ ἔτσι οἱ πιστοὶ σώθηκαν.

Μερικὰ Πρῶτα Συμπεράσματα

Κῆπος ἀπὸ εὐωδίαστὰ ἄνθη οἱ ἐπιστολὲς τῶν ὀλιγογράμματων Χριστιανῶν, Σεβασμιώτατε. Γι' αὐτὲς (τις ὀλιγογράμματες γενικά) ποτὲ κανεὶς ἅγιος δὲν μᾶς ἄφησε κάτι μεμπτό, ἐνῶ γιὰ τοὺς «μορφωμένους» ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς μας εἶπε ὅτι θὰ «προδώσουν».

Προσπαθοῦν οἱ καλόκαρδες νὰ ἀνασύρουν μνημὲς ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ παιδικὰ τους χρόνια, νυχθήμερου σχεδὸν βίου μαζί μὲ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο τὴν Ἀρβανίτισσα, γιὰ νὰ ἀποδώσουν τιμὲς στὴν Ἀρχόντισσα τῶν αἰώνων, καὶ τῶν ἐπέκεινα. Γράφουν γιὰ νὰ μάθουμε καὶ ἐμεῖς οἱ νεώτεροι, νὰ θαυμάσουμε, νὰ λαχταρήσῃ ἡ καρδιά μας καὶ νὰ ποθήσῃ μία παρόμοια σχέση μὲ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἄξιος καὶ πανάξιος ὁ μισθὸς τους!!!

Ἡ καλὴ Διδασκάλισσα καὶ πρώτη κάτοικος τοῦ ὄντως παραδείσου, διδάσκει τοὺς ἐκλεκτοὺς κατοίκους τῶν ὄρεινῶν τῆς Χίου καὶ φίλους τοῦ υἱοῦ τῆς, τὴν ἀπώθηση τῆς λήθης καὶ τὴν πρόσληψη τῆς πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως, ὡς μιᾶς ἐκ τῶν ἀρετῶν πού μας βοηθοῦν στὴν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Αἰσθητῶς καὶ ἐν ἐγρηγόρσει, τὴν ἔβλεπαν, πάντοτε μὲ τὴν ἐνδυμασία τῆς Ἀρβανίτισσας μητέρας, μὲ διάφορες ἐκφράσεις στὸ πανέμορφο πρόσωπό τῆς, ἀνάλογα μὲ τὸ τί ἤθελε νὰ ὑπογραμμίσῃ πρὸς ὄφελος τῶν χριστιανῶν, καὶ μετὰ τὴν ἔχαναν, καὶ πάλι ἐπέστρεφε στὰ αἰσθητὰ καὶ πάλι τὴν ἔχαναν στὴν πορεία τῆς πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ. Τοὺς θύμιζε διαρκῶς ἡ Ἄμωμος ὅτι ἐκεῖ εἶναι ἡ αἰώνια πνευματικὴ πατρίδα ἡ ἐτοιμασμένη γιὰ τοὺς φίλους τοῦ Υἱοῦ τῆς.

Ἄς ἀρχίσουμε νὰ εὐαρεστοῦμε τὴν Παναγία τὴν Ἀρβανίτισσα.

Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ Σεβασμιώτατε ἂν συναντηθοῦν καὶ συνεργασθοῦν οἱ ἀγαθὲς προαιρέσεις τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν πού μπορεῖ νὰ εὐρίσκονται στὴ Χίο, στὸ Ἅγιον Ὅρος, καὶ ἄλλοῦ. Χριστιανοὶ πού σέβονται τὴν βούληση τῆς Παναγίας μας νὰ ὀνομάζεται «Παναγία Ἀρβανίτισσα» ἀφοῦ ἐμφανίζεται γιὰ πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἓναν αἰῶνα ἐνδεδυμένη τὴν παραδοσιακὴ φορεσιὰ τῆς Ἀρβανίτισσας μητέρας (ἐνδυμασία σχόλης), ἢ τὴν καθημερινὴ φορεσιὰ (στὰ κατάμαυρα).

Παρακαλῶ τὴν ἀγάπη σας Σεβασμιώτατε νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε τὴν καταγραφή ὀρισμένων ἐνεργειῶν πού ἢ ταπεινότητά μου πιστεύω ὅτι πρέπει νὰ γίνουν πρὸς δόξα τῆς Παναγίας μας.

1. Καταγραφή ὄλων τῶν γεγονότων, Ἱστορικῶν καὶ πνευματικῶν (ἐμφανίσεων τῆς Παναγίας μας, θαυμάτων καὶ ἰάσεων).
2. Ἱστορικὸ τῶν ἀλλαγῶν τῆς Παναγίας τοῦ τέμπλου. Ἄν εἶναι δυνατόν ἢ φωτογράφιση τῶν παλαιῶν εἰκόνων καὶ ἢ περιγραφή τῆς αἰτίας τῆς ἀλλαγῆς.
3. Συγγραφή τῶν γραμμάτων τῆς Παναγίας μας. Παρακλητικὸς κανὼν, Χαιρετισμοί, ἐγκώμια, ἀπολυτίκιο, κοντάκιο, μεγαλυνάριο.

4. Μετά την καταγραφή τῶν γραμμάτων, πιστεύω ὅτι εἶναι αὐτονόητο ὅτι πρέπει νὰ ὀριστῇ ἰδιαίτερη ἐορτάσιμη ἡμέρα γιὰ τὴν Παναγία τὴν Ἀρβανίτισσα διάφορη αὐτῆς τῆς Ἀναλήψεως.

5. Ἀγιογράφηση τῆς Παναγίας μας μὲ τὴν ἐνδυμασία τῆς Ἀρβανίτισης μητέρας, μὲ τὴν ὁποία βούλεται νὰ ἐμφανίζεται ἕως καὶ στὶς ἡμέρες μας. Ἐσωκλείω ἐπιστολὴ τῆς κυρίας Ἑλένης Κοψιδᾶ ἀπὸ Πάτρα διὰ τοῦ λόγου τῶ ἀληθές.

6. Εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀναγράφεται ἡ Παναγία ἡ Ἀρβανίτισσα στὰ ἡμερολόγια τῆς Μητροπόλεως Χίου, καὶ στὰ δίπτυχα τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἐσωκλείω: α) Τὸ Συναξάρι τῆς Παναγίας τῆς Ἀρβανίτισης β) Τὸν βίο τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἀπὸ τὸν Συναξαριστὴ τῶν Νεομαρτύρων τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἐκδόσεως 1799.

γ) Προφητεία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στὴν Χαλκιδικὴ περὶ τῶν χρόνων τῶν γεγονότων τῆς πόλης, συνοδευόμενη ἀπὸ τὶς προφητεῖες τῆς Ἁγίας Ματρῶνας τῆς ἀόματης (Ρωσσίδας) περὶ τῶν ἡμερῶν μας. Καὶ δ) τὴν ἐπιστολὴ τῆς Κυρίας Ε. Κοψιδᾶ μὲ τὴν περιγραφή τῶν ἐμφάνισεων τῆς Παναγίας τῆς Ἀρβανίτισης στὴν Πάτρα καὶ στὸ Ἀγρίνιο.

Ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, εὐχόμεσθε ἀπὸ καρδίας Σεβασμιώτατε, νὰ τιμήσετε, νὰ δοξάσετε τὴν Παναγία τὴν Ἀρβανίτισσα, ὡς τὴν μητέρα τοῦ μεσαίου ἐκ τῶν τριῶν ἐσταυρωμένων, δηλαδὴ τοῦ ὄντως ΜΕΣΣΙΑ τοῦ σύμπαντος κόσμου, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γονυκλινῶς παρακαλῶ τὴν εὐλογία σας.

Ἀσπάζομαι μὲ σεβασμὸ τὴν δεξιὰ σας.

Γέρων Νεκτᾶριος μοναχὸς Ἀγιορείτης.

Ἵστερόγραφο:

Ἡ ροὴ ἐπιστολῶν ἀπὸ τὴν Χίο μὲ περιγραφὲς ἐμπειριῶν Χίων Χριστιανῶν μὲ τὴν Παναγία τὴν Ἀρβανίτισσα συνεχίζεται. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔλαβα τὶς ἐπιστολὲς τῶν κυρίων Δημητρίου Μαλαχία τοῦ Μιχαήλ, Κωνσταντίνου Ἀνδριώτου τοῦ Νικήτα καὶ τῆς κᾶς Μαρίας χήρας τοῦ Μακαριστοῦ Στυλιανοῦ Βενέτου.

Μὲ σεβασμὸ Γ.Ν.Μ.